

การเป็นองค์การสมัยใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา
Being a Modern Organizations of Local Administrative Organizations
In Nakhon Ratchasima Province

ชลิดา กันหาลีลา¹ ดิเรก แสสนธิ² ผิน ปานขาว³
Chalida Gunhalila, Direk Saesonti, Phin Pankhao

บทคัดย่อ (Abstract)

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความเป็นองค์การสมัยใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา 2) วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความเป็นองค์การสมัยใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา 3) เสนอแนะแนวทางในการพัฒนาสู่การเป็นองค์การสมัยใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ คณะผู้บริหาร สมาชิกสภาท้องถิ่น ข้าราชการ และพนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 3,931 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของ ทาโร ยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 363 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น การเทียบสัดส่วน และวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าเอฟ

ผลการวิจัยพบว่า (1) ความเป็นองค์การสมัยใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา มีความเป็นองค์การสมัยใหม่อยู่ในระดับมาก (2) ปัจจัยด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร สมรรถนะขององค์กร การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง และสภาพการณ์ทางการเมืองและสภาพแวดล้อมมีความสัมพันธ์เชิงบวกส่งผลกระทบต่อความเป็นองค์การสมัยใหม่ (3) แนวทางการพัฒนาสู่การเป็นองค์การสมัยใหม่ ผู้บริหารจะต้องมีเป้าหมายและวิสัยทัศน์ในการทำงาน มีนวัตกรรมสมัยใหม่มาพัฒนาเพิ่มองค์ความรู้และเทคนิควิธีในการบริหารจัดการ ส่งเสริมทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมแบบบูรณาการในการเสนอความคิดสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมใหม่ ทักษะการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและการมีค่านิยมที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กรและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง

คำสำคัญ (Keywords) : องค์การสมัยใหม่; องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

Abstract

The research purposes were: (1) to study the levels of being the modern organizations of the local administrative organizations in Nakhon Ratchasima Province; (2) to analyze the factors affecting the local administrative organizations as being the modern organizations in

Received: 2022-12-08 Revised: 2022-12-26 Accepted: 2022-12-29

¹ อาจารย์สาขารัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา Lecturer of Public Administration, Nakhonrathasima College. E-mail: chalida.nmc@gmail.com

² ดร. สาขารัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา Dr. of Public Administration, Nakhonrathasima College. E-mail: ddss2490@gmail.com

³ รองศาสตราจารย์ สาขารัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาลัยนครราชสีมา Associate Professor of Public Administration, Nakhonrathasima College. E-mail: phinpankhao.nmc@gmail.com

Nakhon Ratchasima Province; and (3) to present the guidelines for being the modern organizations of the local administrative organizations in Nakhon Ratchasima Province. This was the survey research. The population consisted of the executives, members of local councils, civil servants and personnel of local government organizations in Nakhon Ratchasima Province; the sample group had 363 persons. The research instrument was the questionnaire. The statistical tools for data analysis were the percentage, mean, standard deviation, and F-test.

The research findings were: (1) the levels of being the modern organizations were at high level; (2) the factors of the executive leadership, organizational performance, participation of those involved, and the political and environmental conditions had the positive relationship affecting the modern organization; and (3) the guidelines for being the modern organizations consisted of the executives with goals and visions in their work; there are the innovations to develop knowledge and techniques for management, encourage all sectors to participate in the integrated way of proposing new ideas or innovations, skills in using the modern technology and values that are beneficial to organizational development and in line with changes.

Keywords: Modern Organization; Local Administrative Organization

บทนำ (Introduction)

จากสถานการณ์ปัจจุบันของโลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว และเข้าสู่ยุคที่เรียกว่ายุคข้อมูลข่าวสาร (Information age) ซึ่งก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และเทคโนโลยี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านเศรษฐกิจที่เรียกว่า “เศรษฐกิจไร้พรมแดน” (Borderless economy) ดังนั้น องค์กรหรือหน่วยงานต่างๆ จึงต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป การที่จะทำให้องค์กรอยู่รอดได้นั้นจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ และวิธีการดำเนินงานให้ทันสมัย ตลอดจนพัฒนาองค์การให้มีความเข้มแข็ง เพื่อชิงความได้เปรียบในการแข่งขัน ซึ่งจะต้องทุ่มเททั้งด้านกำลังกาย กำลังความคิด และทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่ เพื่อเป็นการเพิ่มผลผลิตหรือปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงานให้ดีขึ้น ซึ่งในปัจจุบันมีกระแสการนำเอาการจัดการภาครัฐแนวใหม่ (NPM) มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการของภาครัฐ ทำให้ภาครัฐต้องมีการปรับเปลี่ยนบทบาทการทำงานและการให้บริการ รวมถึงการบริหารจัดการภาครัฐให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (สรพสิทธิ์ ยอดมาลี, 2562: 1)

จากพลวัตที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วกับสังคมสมัยใหม่ ส่งผลให้แนวคิดเชิงการจัดการต้องเปลี่ยนไปตามสถานการณ์ แนวคิดทางการจัดการมีการเปลี่ยนผ่านกระบวนทัศน์ทางการจัดการมาหลายช่วงเวลา เช่น สังคมในอดีตมองคน “คนเป็นเสมือนเครื่องจักร” สู่ “คนมีชีวิตและหัวใจ” ก็ส่งผลให้เกิดการก้าวข้ามพรมแดนแห่งยุค Classic ไปยังยุค Neo-Classic และที่สำคัญการเปลี่ยนโครงสร้างทางสังคมจากช่วงเวลาแห่งการปฏิวัติอุตสาหกรรมสู่สังคมโลกาภิวัตน์ที่ส่งผลต่อการทลายกำแพงในยุค Modern ไปยังยุค Postmodern ที่มุมมองและการให้คุณค่ามีความลึกซึ้งมากเพื่อการปรับตัวให้อยู่รอดขององค์กร เช่นเดียวกันแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management : NPM) พัฒนามาจากแนวคิดในการบริหารงานภาครัฐ (Public

Administration) ที่มีแนวปฏิบัติตามกรอบแนวคิดหรือตัวแบบระบบราชการในอุดมคติของแม็ค เวเบอร์ (Max Weber) (Junttarasorn, 1998: 27-28) จนกระทั่งในช่วงต้นทศวรรษที่ 1980 กลุ่มผู้นำทางการเมืองได้หันมาให้ความสำคัญ และตระหนักถึงความไม่ยั่งยืนของระบบการรวมอำนาจในการให้บริการสาธารณะ จึงนำไปสู่การปรับแนวคิดภาครัฐใหม่ที่มุ่งเน้นการปรับตัว ลดค่าใช้จ่ายงบประมาณ ฯลฯ จนทำให้ทฤษฎีการได้แสวงหาแนวทางออกไปสู่การเปลี่ยนแปลง ที่เรียกว่า การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ (New Public Management : NPM) นั้นหมายความว่า การบริหารงานภาครัฐสมัยใหม่ต้องปรับเปลี่ยนบทบาทของตนเองให้มุ่งเน้นประสิทธิภาพ และก่อประสิทธิผลโดยการปรับใช้วิธีการบริหารจัดการแบบภาคเอกชน และมุ่งประสิทธิภาพของกระบวนการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมตามหลักความรับผิดชอบตรวจสอบได้ (Accountability) ความโปร่งใส (Transparency) การเปิดเผย (Openness) ความยุติธรรม (Fairness) และความเสมอภาค (Equity) (Bawornwattana, 2009: 15) เข้ามาปรับใช้เพื่อแก้ไขปัญหาของภาครัฐที่เคยยึดติดกับระบบเดิมมาพัฒนาให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างตรงจุดตรงประเด็นสามารถปรับตัวเข้ากับกระแสโลกาภิวัตน์ของโลกยุคปัจจุบัน สิ่งที่ต้องการภาครัฐต้องปรับเปลี่ยนจึงต้องประกอบด้วย 1) บทบาทของผู้นำต้องมีความรู้ความสามารถที่หลากหลาย สามารถคิดและเปลี่ยนแปลงกระบวนการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเน้นการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) 2) กระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพสามารถนำเอาเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาปรับใช้ได้ 3) การทำงานต้องเน้นความคล่องตัว ยืดหยุ่น และการมุ่งส่งเสริมการตลาดทั้งในระดับชุมชนและในระดับประเทศ 4) ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดผู้ประกอบการรายใหม่ให้สามารถทำงานและสามารถสร้างตัวตนขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล (เสกสรรค์ สนวา และคณะ, 2561: 402)

เสน่ห์ จุย์โต (2559: 22-24) แสดงความเห็นไว้ในหนังสือการบริหารนวัตกรรมแนวใหม่ว่า การบริหารองค์การให้ประสบความสำเร็จในปัจจุบันและอนาคตกระทำได้ยากมากยิ่งขึ้น เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมที่รวดเร็วและสลับซับซ้อนมากมาย การบริหารองค์การให้ประสบผลสำเร็จจึงจำเป็นต้องอาศัยผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถ (competency) พนักงานที่มีวินัยรับผิดชอบตนเอง (self – control) มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีกระบวนการบริหารจัดการที่ดีมีประสิทธิภาพ มีความน่าเชื่อถือไว้วางใจ มีผลผลิตขององค์การที่มีประสิทธิภาพ (efficiency) และประสิทธิผล (effectiveness) และที่สำคัญอย่างยิ่งต้องมุ่งสู่ความเป็นเลิศ (excellence) โดยชี้ให้เห็น บทพิสูจน์ในช่วง 100 ปีที่ผ่านมาว่า การบริหารองค์การที่มีประสิทธิภาพจะต้องมีการจัดโครงสร้างและออกแบบองค์การแบบระบบราชการ (bureaucracy) ซึ่งเชื่อว่าองค์การจะมีประสิทธิภาพต่อเมื่อมีการควบคุมบังคับบัญชาอย่างใกล้ชิด องค์การระบบราชการจึงมีลักษณะที่เน้นความเป็นทางการ (formality) ความสลับซับซ้อน (complexity) และรวมอำนาจการตัดสินใจไว้ที่ส่วนกลาง (centralization) ที่พบกันมากและบ่อยครั้งก็คือทำให้การบริการลูกค้า/ผู้รับบริการเป็นไปด้วยความล่าช้า ไม่มีใครใส่ใจให้ความสำคัญต่อลูกค้า ทุกคนยึดหน้าที่ของตนเองเป็นหลัก จึงเกิดคำถามขึ้นว่าองค์การระบบราชการมีไว้เพื่ออะไร ซึ่งคำตอบส่วนใหญ่ที่ได้รับก็คือ เพื่อราชการและเพื่อผู้บังคับบัญชา น้อยครั้งที่จะมีผู้กล่าวว่าเพื่อลูกค้าหรือผู้รับบริการ

จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งแบ่งการปกครองออกเป็น 32 อำเภอ 289 ตำบล 3,743 หมู่บ้าน ในปี พ.ศ. 2564 มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่รวม 334 องค์กร ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาล 90 แห่ง (เทศบาลนคร 1 แห่ง เทศบาลเมือง 4 แห่ง เทศบาลตำบล 85 แห่ง) องค์การบริหารส่วนตำบล 243 แห่ง (สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครราชสีมา: 2564) จังหวัดนครราชสีมา หรือ

รู้จักในชื่อ โคราช เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย เป็นจังหวัดที่มีพื้นที่มากที่สุดในประเทศไทย และมีประชากรมากเป็นอันดับ 2 ของประเทศ รองจากกรุงเทพฯ ซึ่งมีหน่วยงานทั้งภาครัฐ และเอกชน ศูนย์การค้า หมู่บ้านจัดสรร สถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงตั้ง และย้ายมาตั้งเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดซึ่งมีหน้าที่หลักในการแก้ปัญหาและจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชากรเหล่านั้นจะต้องปรับตัวให้เป็นองค์กรที่พร้อมรองรับภาระหน้าที่ที่เพิ่มขึ้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการปรับตัวและนำเทคนิคทางการบริหารต่างๆ เข้ามาใช้เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วในสังคมปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำแนวคิดการจัดการภาครัฐแนวใหม่ (NPM) มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินกิจกรรมสาธารณะต่างๆ รวมทั้งให้บริการแก่ประชาชนในรูปแบบต่างๆ เพื่อจะนำไปสู่การปรับปรุงคุณภาพผลการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อระบบราชการและประชาชนมากที่สุด รวมไปถึงการพัฒนาสู่การเป็นองค์กรสมัยใหม่ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพความเป็นองค์กรสมัยใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาระดับความเป็นองค์กรสมัยใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา
2. เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นองค์กรสมัยใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาสู่การเป็นองค์กรสมัยใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

รูปแบบของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ด้วยการสอบถามความเห็นจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Analysis) ผ่านการสืบค้นข้อมูลจากงานวิจัย บทความวิชาการ เอกสาร หนังสือ ตำรา ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นในการศึกษา โดยมีระยะเวลาในการศึกษาในช่วง กรกฎาคม 2564 ถึง เดือนธันวาคม 2565

1. ขอบเขตของการวิจัย

1.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเฉพาะปัจจัยในการบริหารด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร สมรรถนะขององค์กร การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง และสถานการณ์ทางการเมืองและสภาพแวดล้อม การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาระดับความเป็นองค์กรสมัยใหม่ 5 ด้าน ประกอบด้วย

ด้านความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ประมวลกรอบแนวคิดในการวิจัยตามแนวคิดของ Peter M. Senge (1990) ประกอบด้วย 5 ปัจจัยคือ 1) บุคคลที่รอบรู้ (Personal Mastery) 2) รูปแบบความคิด (Mental Model) 3) การมีวิสัยทัศน์ร่วม (Shared Vision) 4) การเรียนรู้เป็นทีม (Team Learning) และ 5) การคิดเชิงระบบ (System Thinking)

ด้านความเป็นองค์การสมรรถนะสูง เสน่ห์ จัยโต (2559: 234) ด้านความเป็นองค์การอัจฉริยะ เสน่ห์ จัยโต (2559: 30-31) ด้านความเป็นองค์การแห่งความเป็นเลิศ เสน่ห์ จัยโต (2559: 237-240)

1.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้บริหาร สมาชิกสภาท้องถิ่น ข้าราชการ/พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อบจ. เทศบาล อบต.) ในจังหวัดนครราชสีมา จำนวนรวมทั้งสิ้น 3,931 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณของ ทาโร ยามาเน่ (1973) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 363 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น การเทียบสัดส่วน และวิธีการสุ่มอย่างง่าย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1.3 ขอบเขตด้านพื้นที่ คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา

1.4 ขอบเขตด้านระยะเวลา ช่วงเวลาในการศึกษารวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์สรุปผลการวิจัยอยู่ในระหว่างเดือน กรกฎาคม 2564 ถึง เดือนธันวาคม 2565

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือหลักที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งมีทั้งหมด 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด ชนิดให้เลือกตอบ (Checklists)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นองค์การสมัยใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา แบ่งออกเป็น จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ 2) ด้านความเป็นองค์การสมรรถนะสูง 3) ด้านความเป็นองค์การอัจฉริยะ 4) ด้านความเป็นองค์การแห่งความเป็นเลิศ โดยลักษณะของคำถามแบบสอบถามเป็นแบบปลายปิด ให้เลือกตอบในลักษณะประเมินค่า (Rating Scale) ที่มี 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความเป็นองค์การสมัยใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา เป็นคำถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า (rating scales) 5 ระดับ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะการดำเนินการให้เป็นองค์การสมัยใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง ใน อบจ. เทศบาล และ อบต. ในจังหวัดนครราชสีมา ที่ได้รับคัดเลือกเป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย พร้อมทั้งเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง กลับคืนครบทุกฉบับ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์เพื่อหาปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นองค์การสมัยใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา

ผลการวิจัย (Research Results)

การวิจัยเรื่องการเป็นองค์กรสมัยใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา มีผลการวิจัยพอสรุปได้ ดังนี้

1. ระดับความเป็นองค์กรสมัยใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเป็นองค์กรสมัยใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา ในภาพรวมและรายด้าน

ลักษณะความเป็นองค์กรสมัยใหม่	ระดับความ		แปลผล	ลำดับ
	คิดเห็น			
	$\bar{X}$	S.D.		
1. ด้านความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้	3.69	0.63	มาก	1
2. ด้านความเป็นองค์กรสมรรถนะสูง	3.58	0.68	มาก	2
3. ด้านความเป็นองค์กรอัจฉริยะ	3.55	0.50	มาก	3
4. ด้านความเป็นองค์กรแห่งความเป็นเลิศ	3.52	0.71	มาก	4
รวม	3.55	0.65	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า ความเป็นองค์กรสมัยใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.55$) เมื่อพิจารณารายด้านของความเป็นองค์กรสมัยใหม่อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับดังนี้ ด้านความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.69$) รองลงมาได้แก่ ด้านความเป็นองค์กรสมรรถนะสูง ($\bar{X} = 3.58$) ด้านความเป็นองค์กรอัจฉริยะ ($\bar{X} = 3.55$) ด้านความเป็นองค์กรแห่งความเป็นเลิศ ($\bar{X} = 3.52$) ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยในการบริหารที่มีผลต่อความเป็นองค์กรสมัยใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา พบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร สมรรถนะขององค์กร การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง และสภาพการณ์ทางการเมืองและสภาพแวดล้อม ภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยสภาพการณ์ทางการเมืองและสภาพแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาได้แก่ภาวะผู้นำของผู้บริหาร สมรรถนะขององค์กร ขณะที่ระดับการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ปัจจัยในการบริหารทั้ง 4 ปัจจัยส่งผลต่อความเป็นองค์กรสมัยใหม่ในภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา นั่นคือ ยังมีปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร สมรรถนะขององค์กร การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง และสภาพการณ์ทางการเมืองและสภาพแวดล้อมมากเท่าใด จะส่งผลให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเป็นองค์กรสมัยใหม่มากยิ่งขึ้นเท่านั้น

3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาสู่การเป็นองค์กรสมัยใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา ตามความเห็นของกลุ่มตัวอย่าง สรุปได้ดังนี้

3.1 ผู้บริหารจะต้องมีเป้าหมายและวิสัยทัศน์ในการทำงาน มีนวัตกรรมสมัยใหม่มาพัฒนาเพิ่มองค์ความรู้และเทคนิควิธีในการบริหารจัดการ ตลอดจนมีคุณธรรม จริยธรรม เป็นที่เคารพและเชื่อถือศรัทธาแก่ทั้งผู้ร่วมงานและประชาชนทั่วไป

3.2 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปฏิบัติสามารถดำเนินงานได้อย่างเป็นรูปธรรม ลดขั้นตอนในการปฏิบัติเพื่อความเร็วในการดำเนินการ

3.3 ส่งเสริมทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมแบบบูรณาการในการเสนอความคิดสร้างสรรค์หรือนวัตกรรมใหม่ ทักษะการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและการมีค่านิยมที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กรและสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง

3.4 ควรเปิดโอกาสให้บุคลากรในองค์กรได้แสดงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และเปิดใจกว้างยอมรับความคิดเห็นต่าง ๆ ตลอดจนสร้างทีมงานศึกษา ค้นคว้าเพื่อแสวงหาการปฏิบัติที่เป็นเลิศมาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาองค์กร ตลอดจนสร้างความเสมอภาค ยุติธรรม ขวัญกำลังใจและความภาคภูมิใจต่อองค์กร

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

จากผลการศึกษาที่ได้ตามสรุปผลการวิจัย ดังได้กล่าวมาสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังต่อไปนี้

1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา มีระดับความเป็นองค์กรสมัยใหม่ทั้งในภาพรวมและรายประเภทองค์กร คือ องค์กรแห่งการเรียนรู้ องค์กรสมรรถนะสูง องค์กรอัจฉริยะ และ องค์กรแห่งความเป็นเลิศ สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา มีระดับความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นองค์กรที่ตระหนักถึงความสำคัญของการคิดและการทำงานอย่างเป็นระบบเชื่อมโยงกับวิสัยทัศน์องค์กร การแสวงหาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย และการเชื่อมต่อการเรียนรู้จากผู้เป็นเลิศเข้ากับการดำเนินการกิจขององค์กรอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับ กัญจน์ภัทร ศุภะกุลสวัสดิ์ (2565: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำกับการพัฒนาองค์กรสมัยใหม่ ผลการศึกษาพบว่า องค์กรสมัยใหม่ที่จะอยู่รอดและประสบผลสำเร็จได้ในสภาวะแวดล้อมที่มีการแข่งขันที่ค่อนข้างสูง จะต้องเป็นองค์กรที่เข้มแข็งและมุ่งสู่การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ กล่าวคือ องค์กรที่บุคลากรสามารถเพิ่มพูนความรู้ความสามารถได้อย่างต่อเนื่องและสามารถสร้างผลงานได้ตามความปรารถนา อีกทั้งเป็นแหล่งสร้างความคิดทางปัญญาการที่จะสร้างให้เกิดองค์กรแห่งการเรียนรู้ได้นั้น ต้องเริ่มจากการสร้างให้บุคลากรเป็นผู้ที่มีความรอบรู้ มีรูปแบบและกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ มีการทำงานเป็นทีม มีการสร้างวิสัยทัศน์และกำหนดเป้าหมายร่วมกัน และควรยึดหลักว่า ภาวะผู้นำไม่ใช่เรื่องของผู้ที่ตำแหน่งเป็นผู้บริหาร แต่เป็นภาวะที่ทุกคนในองค์กรต้องมี

1.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา มีระดับความเป็นองค์กรสมรรถนะสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นองค์กรที่มียุทธศาสตร์ในการบริหารงานที่ดี สามารถแปลงยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยมีบุคลากรที่มีขีดความสามารถเหมาะสมและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์อยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับ เสน่ห์ จัยโต (2558: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาตัวแบบการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสู่องค์กรสมรรถนะสูง ผลการศึกษาพบว่า ผลการพัฒนาตัวแบบการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสู่องค์กรสมรรถนะสูง พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นองค์กรสมรรถนะสูงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมี 3 ปัจจัย ประกอบด้วย กระบวนการบริหารการเปลี่ยนแปลงเทคนิคการบริหารการเปลี่ยนแปลง และปัจจัยแห่งความสำเร็จการบริหารการเปลี่ยนแปลง การเป็นองค์กรสมรรถนะสูงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ การเป็นองค์กรทริปเปิ้ลเอช (Triple H Organization) ที่ประกอบด้วย 3 สมรรถนะ ได้แก่ สมรรถนะที่ 1: การบริหารยุทธศาสตร์สู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน (สมองดีเยี่ยม) สมรรถนะที่ 2: การบริหารองค์กรสมัยใหม่ (เครื่องมือครบ) สมรรถนะที่ 3: การบริหารทุนมนุษย์ (ใจเกินร้อย) ผลการถ่ายทอดตัวแบบการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสู่องค์กรสมรรถนะสูง พบว่า องค์กรบริหารส่วนจังหวัดปทุมธานี เทศบาลตำบลธัญบุรี และองค์กรบริหารส่วนตำบลคลองสี่ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความรู้หลัง

การฝึกอบรมถ่ายทอดตัวแบบการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสู่องค์กรสมรรถนะสูงทั้ง 3 ตัวแบบ ได้แก่ ตัวแบบการบริหารยุทธศาสตร์สู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ตัวแบบการบริหารองค์กรสมัยใหม่ และตัวแบบการบริหารทุนมนุษย์ อยู่ในระดับมาก มีความพึงพอใจต่อการฝึกอบรมมิติใหม่ทริบเปิ้ลไฟฟ์โมเดล (New Dimension Training by Triple Five Model) อยู่ในระดับมาก

1.3 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา มีระดับความเป็นองค์กรอัจฉริยะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นองค์กรที่เปิดโอกาสให้บุคลากรนำความคิดสร้างสรรค์ของตัวเองไปประยุกต์ใช้กับการทำงาน การพัฒนาการเรียนรู้เป็นทีม และการเน้นการมีส่วนร่วมในการพัฒนา สามารถสร้างองค์ความรู้ที่สามารถที่จะหาเหตุผลเพื่อพัฒนาการใช้ความรู้ความเข้าใจเหล่านั้นด้วยความเฉลียวฉลาดหรือภูมิปัญญา เป็นองค์กรที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์หรือสร้างนวัตกรรมโดยกระบวนการสร้างสรรค์ความคิดใหม่ ๆ สอดคล้องกับ พัชรวดี ศรีบุญเรือง และคณะ (2563: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเป็นองค์กรอัจฉริยะของวิสาหกิจชุมชนเกษตรรุ่นใหม่ พบว่า ปัญหาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรอัจฉริยะของวิสาหกิจชุมชนเกษตรรุ่นใหม่ คือ ปัญหาเรื่องความรู้ รองลงมาคือเรื่องเทคโนโลยี ข้อเสนอแนะจากการวิจัย ควรมีหน่วยงานภาครัฐและ/หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดสิ่งสนับสนุนความรู้และเทคโนโลยีให้แก่วิสาหกิจชุมชนเกษตรรุ่นใหม่ เพื่อให้มีการสร้างองค์ความรู้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และเกิดการรวมกลุ่มที่มีความสามารถ ในการแข่งขันได้ในอนาคต จึงสรุปได้ว่า องค์กรอัจฉริยะเป็นองค์กรที่มีความรู้ความเข้าใจ ที่มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์หรือสร้างนวัตกรรมโดยกระบวนการสร้างสรรค์ความคิดใหม่ ๆ และนำไปใช้ในทางปฏิบัติทำให้การทำสิ่งต่างๆ ดีขึ้นกว่าเดิม

1.4 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา มีระดับความเป็นองค์กรแห่งความเป็นเลิศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเป็นองค์กรที่มีเทคนิคการบริหารสมัยใหม่ มีความใกล้ชิดกับประชาชนและหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ มีโครงสร้างการบริหารงานที่เรียบง่าย กระทัดรัด สามารถกำหนดนโยบายและวิธีการในการจัดบริการสาธารณะในพื้นที่ได้อย่างอิสระ มีการนำระบบบริการที่เดียวเบ็ดเสร็จมาใช้ (One Stop Service) สอดคล้องกับ สุปัญญา สุนทรนนท์ (2565: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยความสำเร็จขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รางวัลการบริหารจัดการที่ดี : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลโพสะ จังหวัดอ่างทอง พบว่า 1) ปัจจัยความสำเร็จด้านการบริหารจัดการ 5 ประการ ได้แก่ (1) การมีนโยบายที่ชัดเจนและเข้มงวดในการตรวจสอบให้มีการทำงานอย่างโปร่งใส (2) การสร้างวัฒนธรรมองค์กรอย่างมีอาชีพและฝึกวินัยการทำงาน (3) ผู้บริหารที่มีภาวะผู้นำสูงโดยเน้นการทำงานในเชิงรุก (4) มีกลยุทธ์ในการชักจูงให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม และ (5) การสร้างจิตสำนึกในการให้บริการที่ดีแก่ประชาชน 2) ปัจจัยความสำเร็จด้านนวัตกรรม พบว่ามีปัจจัยสำคัญ 4 ประการ ได้แก่ (1) ภาวะผู้นำของผู้บริหารเทศบาลที่ปฏิบัติให้เห็นเป็นตัวอย่าง (2) ผลสัมฤทธิ์ที่เห็นชัดเจนจากการเข้าร่วมโครงการนวัตกรรมของประชาชน (3) ประสิทธิภาพในการให้บริการประชาชนของผู้ปฏิบัติงานและ (4) วัฒนธรรมท้องถิ่นที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วมของประชาชน 3) แนวทางในการพัฒนาต่อยอดมี 2 แนวทาง ได้แก่ (1) การส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ได้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยการกำหนดให้เป็นนโยบายที่ชัดเจนและ (2) การเพิ่มการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคีเครือข่ายโดยการประชาสัมพันธ์ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ให้เข้าถึงสาธารณชนมากขึ้น

2. ปัจจัยในการบริหารที่มีผลต่อการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร สมรรถนะขององค์กร การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องและสภาวะการณ์ทางการเมืองและสภาพแวดล้อมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยสภาวะการณ์ทางการเมืองและสภาพแวดล้อมมีค่าเฉลี่ย

สูงสุด รองลงมาได้แก่ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร สมรรถนะขององค์กร ขณะที่ระดับการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้องมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ดังนั้น ปัจจัยพื้นฐานในการบริหารอันได้แก่ ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยพื้นฐานหรือสมรรถนะขององค์กร การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง จึงมีความจำเป็นในการบริหารองค์การ เช่นเดียวกับองค์กรต่างๆ ไป และเนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสถานะการเป็นองค์กรทางการเมือง ปัจจัยสภาวะการณ์ทางการเมืองและสภาพแวดล้อมจึงมีความจำเป็นและส่งผลต่อการบริหารองค์การด้วย สอดคล้องกับ นิพนธ์ ทาบุญ (2560: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา ส่วนงานที่ปฏิบัติ และประสบการณ์ในการทำงานต่างก็มีความคิดเห็นโดยรวมไม่แตกต่างกัน และข้อเสนอแนะต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี คือ 1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างเป็นระบบ 2) ผู้บริหารต้องมีความสามารถในการแปลงวิสัยทัศน์ นโยบาย และยุทธศาสตร์ขององค์กรมาสู่การปฏิบัติงานอย่างแท้จริง 3) ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมริเริ่มกิจกรรมหรือโครงการต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการติดตามและประเมินผลโครงการดังกล่าวอย่างใกล้ชิด 4) ควรมีกลไกในการส่งเสริมการทำงานร่วมกันที่เป็นระบบ 5) ผู้บริหารมีภาวะความเป็นผู้นำสูง 6) บุคลากรในองค์กรมีความรู้ความสามารถและมีความรับผิดชอบมีการถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจและประสบการณ์ให้กันภายในระหว่างบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ 7) การมีความเพียงพอของงบประมาณ

3. แนวทางในการพัฒนาสู่การเป็นองค์กรสมัยใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด นครราชสีมา การพัฒนาความสามารถทางการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสู่การเป็นองค์กรสมัยใหม่ ผู้บริหารท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำเป็นต้องพัฒนาความสามารถในการบริหารขององค์กร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีสมรรถนะที่เยี่ยมมุ่งเน้นการบริหารเชิงกลยุทธ์ ความสามารถด้านพัฒนาองค์กร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีเครื่องมือครบ โดยมุ่งเน้นเครื่องมือใหม่ในการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสู่ความเป็นเลิศ และเครื่องมือใหม่ดังกล่าวต้องปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และกลยุทธ์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เครื่องมือใหม่ที่ต้องดำเนินการ คือ ต้องปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่จากองค์การแบบระบบราชการสู่องค์การสมัยใหม่ สอดคล้องกับ ฉัตรชัย นาถ้าพลอย (2563: บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ พบว่า การจัดองค์การและระบบการบริหารราชการภาครัฐแบบดั้งเดิม อาจไม่เพียงพอต่อการจัดระบบการบริหารงานภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนที่มีลักษณะเป็นพลวัตมากขึ้นอีกต่อไป ความเข้าใจถึงองค์ความรู้ใหม่ๆ ที่จะช่วยเพิ่มศักยภาพของระบบการบริหารภาครัฐในการตอบสนองต่อผลประโยชน์สาธารณะ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการภาครัฐโดยนำหลักการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบราชการและการแสวงหาประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ เช่น การบริหารงานแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์การบริหารงานแบบมีอาชีพ การคำนึงถึงหลักความคุ้มค่า การให้ความสำคัญต่อค่านิยม จรรยาบรรณวิชาชีพตลอดทั้งการมุ่งเน้นการให้บริการแก่ประชาชนโดยคำนึงถึงคุณภาพเป็นสำคัญ อีกทั้งผู้นำควรมีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจและยุทธศาสตร์ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ตรงกับ

ความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง การส่งเสริมการมีส่วนร่วมแบบบูรณาการร่วมกันทุกฝ่าย เพื่อการใช้ทรัพยากรร่วมกันและก่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด โดยมุ่งเน้นระบบคุณธรรม โปร่งใส มีหลักฐาน ตรวจสอบได้

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย (Research Knowledge)

จากการวิจัยความเป็นองค์การสมัยใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา สามารถนำผลวิจัยไปใช้เป็นแนวทางการดำเนินการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่ก้าวสู่การเป็นองค์การสมัยใหม่ ทั้ง 4 ด้าน คือ ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ความเป็นองค์การสมรรถนะสูง ความเป็นองค์การอัจฉริยะ ความเป็นองค์การแห่งความเป็นเลิศ และได้ทราบปัจจัยที่ส่งผลต่อความเป็นองค์การสมัยใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พร้อมทั้งได้แนวทางในการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสู่การเป็นองค์การสมัยใหม่

ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารเปิดโอกาสให้บุคลากร ภาคเอกชน และประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจขององค์กร ให้สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่น องค์ความรู้และเทคนิควิธีในการบริหารจัดการ ทำหน้าที่ผู้จัดการการเรียนรู้ การกระตุ้นให้บุคลากรมีความรู้ในงาน เต็มใจเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์กร และท้องถิ่น ตลอดจนมีคุณธรรม จริยธรรม โปร่งใส ตรวจสอบได้

1.2 การจัดให้มีการสำรวจ วิจัย และทดลอง เพื่อแสวงหาการปฏิบัติที่เป็นเลิศมาพัฒนาองค์กร อยู่เสมอ

1.3 ผู้บริหารท้องถิ่นมีการอบรมและเรียนรู้เทคนิคการบริหารสมัยใหม่ โดยนำนวัตกรรมรวมทั้งเครื่องมือสมัยใหม่ต่างๆ ที่เหมาะสมในการนำมาบริหารองค์การ การจัดให้มีการฝึกทักษะ วิธีการคิด วิเคราะห์ องค์ความรู้ในการทำงานอย่างเป็นระบบและสามารถนำมาแก้ปัญหาได้

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเจาะลึกปัจจัย และแนวทางในการพัฒนาความเป็นองค์การสมัยใหม่ในแต่ละลักษณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด

2.2 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นองค์การสมัยใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อื่นในจังหวัดที่ตั้งอยู่ในสภาพภูมิศาสตร์ต่างกัน

2.3 ควรมีการศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการบริหารอื่นๆ ที่มีผลกระทบหรือส่งผลต่อการเป็นองค์การสมัยใหม่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบต่างๆ เพื่อประโยชน์ในการเสริมสร้างพัฒนาสู่การเป็นองค์การสมัยใหม่ ที่สามารถรองรับสถานการณ์ในอนาคตได้

เอกสารอ้างอิง (References)

กัณฑ์ภูภัทร์ ศุภะกุลสวัสดิ์ (2565). ภาวะผู้นำกับการพัฒนาองค์การสมัยใหม่. *Journal of Modern Learning Development*. 7(8): 431-444. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jomld/article/view/250392>. สืบค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2565.

- ฉัตรชัย นาถาพลอย. (2563). การบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่. *วารสารศิลปศาสตรราชชมงคลสุวรรณภูมิ*. 2(2): 461-470. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/art/article/view/246902/166755>. สืบค้นเมื่อ 9 พฤศจิกายน 2565.
- นิพนธ์ ทาบุราญ. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี. *วารสารการบริหารปกครอง (Governance Journal)*. 6(2): 415-430. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/gjournal-ksu/article/view/109792/86214>. สืบค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2565.
- พัชรราตี ศรีบุญเรือง และคณะ. (2563). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเป็นองค์กรอัจฉริยะของวิสาหกิจชุมชน เกษตรรุ่นใหม่. *วารสารเกษตรพระจอมเกล้า*. 38(1): 34-41. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://li01.tci-thaijo.org/index.php/agritechjournal/article/view/240986>. สืบค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2565.
- สรรพสิทธิ์ ยอดมาลี. (2562). การเป็นองค์การสมัยใหม่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดอุบลราชธานี. การศึกษาค้นคว้าอิสระ หลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการ. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนครราชสีมา. (2564). **ข้อมูลพื้นฐานของ อบท. จังหวัดนครราชสีมา**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://www.koratdla.go.th/public/list/data/index/menu/1682>. สืบค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2565.
- สุปัญญา สุนทรนนธ์. (2565). ปัจจัยความสำเร็จขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้รับรางวัลธรรมาภิบาล กรณีศึกษา เทศบาลตำบลโพสะ จังหวัดอ่างทอง: ปัจจัยความสำเร็จขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีธรรมาภิบาล. *วารสารมหาจุฬานาครทรรค์*. 9(5): 372-387. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/JMND/article/view/261272>. สืบค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2565.
- เสกสรรค์ สนวา และคณะ. (2561). คุณลักษณะของผู้นำองค์กรภาครัฐสมัยใหม่. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์*. 20(2): ฉบับพิเศษ. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/jhssru/article/view/153435>. สืบค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2565.
- เสน่ห์ จุ้ยโต. (2558). การพัฒนาตัวแบบการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสู่องค์กรสมรรถนะสูง. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์การเรียนรู้ทางไกลเชิงนวัตกรรม (e-JODIL)*. 5(1): 58-75. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://e-jodil.stou.ac.th/page/ShowPaPer.aspx?idindex=495>. สืบค้นเมื่อ 20 พฤศจิกายน 2565.
- เสน่ห์ จุ้ยโต. (2559). **องค์การสมัยใหม่ สู่องค์กรสมรรถนะสูง**. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- Bawornwattana, P. (2009). *Theory and Principles of Public Administration, the US Series of Material Processing Concept*. Theory and Public Administration Unit 4. Nonthaburi: Sukhothai Thammathirat Open University.
- Junttarasorn, W. (1998). *Philosophy Public Administration*. 2nd Ed. Bangkok: Sahy Bolck and Karnpim.

- Senge, P.M. (1990). **The Fifth Discipline: The Art and Practce of the Learning Organization**. New York : Doubleday Currency.
- Yamane, T. (1973). **Statistics: An Introductory Analysis**. 3rd Ed. New York: Harper and Row Publications.